

Konklusion

Artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed skal fortolkes således, at den ikke kan være til hinder for en national lovgivning, hvorefter information af offentligheden kan foretages ved angivelse af fødevarerbetegnelse og den fødevarerikkerhed, i hvis navn eller firmanavn fødevarer blev fremstillet, behandlet eller bragt i omsætning, når en sådan fødevarer, selv om den ikke er sundhedsskadelig, er uegnet til menneskeføde. Nævnte forordnings artikel 17, stk. 2, andet afsnit, skal fortolkes således, at de nationale myndigheder under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan udsende en sådan information til offentligheden under iagttagelse af kravene i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes.

(¹) EUT C 98 af 31.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Land Berlin mod Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-645/11) (¹)

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1, og artikel 6, nr. 1 — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — uretmæssig udbetaling foretaget af en statslig myndighed — påstand om tilbagebetaling af denne udbetaling under en retssag — bestemmelse af værneting ved konneksitet — snæver forbindelse mellem krav — sagsøgt med bopæl i et tredjeland)

(2013/C 156/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Berlin

Sagsøgte: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 1, og artikel 6, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse

af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — begrebet »civil- og handelsretlige område« — spørgsmålet om en sag om tilbagesøgning er omfattet heraf, når den vedrører et offentligt organs uretmæssige udbetaling inden for rammerne af en administrativ procedure angående erstatning for et tab forårsaget af det nazistiske regime

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at begrebet »det civil- og handelsretlige område« omfatter et sagsanlæg om tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb i det tilfælde, hvor et offentligt organ af en myndighed, der er oprettet ved en lov, som skal sikre erstatning for de af et totalitært regime udøvede forfølgelser, er blevet pålagt at udbetale en del af provenuet fra en aftale om grundsalg som erstatning til en skadelidt, men i stedet ved en fejltagelse har overført hele købesummen til denne og derefter anlægger sag med påstand om tilbagebetaling af det uretmæssigt udbetalte beløb.
- 2) Artikel 6, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at der består en snæver forbindelse, som omhandlet i denne bestemmelse, mellem de krav, der fremsættes over for flere sagsøgte, som har bopæl på andre medlemsstaters område, i det tilfælde, hvor disse sidstnævnte under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, fremsætter yderligere krav på skadesløsholdelse, hvorom det er nødvendigt at træffe samlet afgørelse.
- 3) Artikel 6, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den ikke kan finde anvendelse på sagsøgte, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, når disse indstævnes inden for rammerne af et sagsanlæg mod flere sagsøgte, iblandt hvilke der også er personer, der har bopæl i Den Europæiske Union.

(¹) EUT C 80 af 17.3.2012.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. april 2013 — Mindo Srl mod Kommissionen

(Sag C-652/11 P) (¹)

(Appel — konkurrence — kartel — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — den solidariske ansvarlige meddebitors betaling af bøden — søgsmålsinteresse — bevisbyrde)

(2013/C 156/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mindo Srl (ved avvocati G. Mastrantonio, C. Osti og A. Prastaro)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og L. Malferrari, som befuldmægtigede, bistået af avvocati F. Ruggeri Laderchi og R. Nazzini)

Sagsøgt: PFC Clinic AB

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-19/06, Mindo mod Kommissionen, hvorved Retten fastslog, at det var ufornuddent at træffe afgørelse om påstanden om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4012 endelig af 20. oktober 2005, vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/C.38.281/B.2 — Råtobak — Italien), vedrørende et kartel om prisfastsættelse for betaling af producenter og andre mellemlid og fordelingen af leverandører på det italienske marked for råtobak, samt annullation eller nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — sagsøgeren genstand for en verserende insolvensprocedure — den retlige interesse bortfaldet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta förvaltningsdomstolen — fortolkning af artikel 132, stk. 1, litra b) og c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelser for pleje og behandling — fradrag af indgående moms — levering af plastikkirurgiske tjenesteydelser af kosmetisk og rekonstruerende karakter — spørgsmålet, om der skal tages hensyn til formålet med operationen eller behandlingen

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 5. oktober 2011, Mindo mod Kommissionen (sag T-19/06), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Konklusion

Artikel 132, stk. 1, litra b) og c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at:

- ydelser som de i hovedsagen omhandlede, der består i plastiske operationer og kosmetiske behandlinger, er omfattet af begreberne »pleje« eller »behandling af personer« i stk. 1, litra b) og c), når disse ydelser har til formål at diagnosticere, behandle eller helbrede sygdomme eller anomalier og at beskytte, fastholde eller reetablere en persons sundhedstilstand
- den rent subjektive opfattelse hos den person, der underkaster sig plastikkirurgi, vedrørende dette indgreb ikke i sig selv er afgørende for vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt indgrebet har et terapeutisk formål
- det forhold, at ydelser som de i hovedsagen omhandlede leveres eller udføres af autoriseret plejepersonale, eller at formålet med sådanne ydelser afgøres af en sådan autoriseret person, har betydning for vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt indgreb som de i hovedsagen omhandlede er omfattet af begreberne »pleje« og »behandling af personer«, jf. henholdsvis artikel 132, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112 og dette direktivs artikel 132, stk. 1, litra c)
- der med henblik på vurderingen af, om ydelser som de i hovedsagen omhandlede er merværdiafgiftsfritaget i henhold til artikel 132, stk. 1, litra b) eller c), i direktiv 2006/112 skal tages hensyn til alle kravene i stk. 1, litra b) eller c), samt andre relevante bestemmelser i dette direktivs afsnit XI, kapitel 1 og 2, såsom artikel 131, 133 og 134 heri, for så vidt angår nævnte direktivs artikel 132, stk. 1, litra b).

(¹) EUT C 49 af 18.2.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 — Skatteverket mod PFC Clinic AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-91/12) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — afgiftsfritagelser — artikel 132, stk. 1, litra b) og c) — hospitalsbehandling og pleje samt transaktioner i nær tilknytning hertil — behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv — ydelser bestående i udførelsen af kirurgiske foranstaltninger og kosmetiske behandlinger — indgreb af ren kosmetisk karakter alene på foranledning af patientens ønske)

(2013/C 156/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

(¹) EUT C 118 af 21.4.2012.